

Az én bibliám

Eredeti elhangzás dátuma: 1968. február 18. Hatvanad vasárnap.

Helyszín: Győr-Öregtemplom

Közzétéve a „Válogatás 1915-1968” sorozatban: Szentháromság ünnepe utáni 21. (biblia) vasárnap

Alapige: Zsid. 4:12-13.

Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. És nincsen oly teremtmény, a mely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, a kiről mi beszélünk.

Az Ige Isten beszéde. Nem csak azért, mert valamikor hajdanában Isten beszéde volt az Ige. Ma is Isten beszéde.

Nem csak történeti okból, az Ige ma is Isten szava. Mégpedig nemcsak ember szava Istenről, hanem Isten szava is az emberről.

Nem vallásbölcselet az, amire bennünket a mai vasárnap történeti jellege és a kijelentett szentírási Ige indít, kötelez, hanem az élő Istennek hozzánk szóló üzenete, beszéde az, amit felolvastam.

Ezt az Igét is így akarja prédikáltatni az evangélikus egyház.

Egy bibliáról beszél. Nem azért, mintha csak egyetlenegy példányban volna meg a Biblia, de mindenkinek csak egy bibliája van még akkor is, ha egy könyvtárra szóló gyűjteménye van a bibliából. Az én bibliámról szól. Mégpedig hozzám szól. Isten beszéde az én bibliám, énhozzám.

Erről szól a mai igehirdetés kirendelt alapigéje is.

Mit mond ez az Ige nem csak általában a Bibliáról, hanem az én bibliámról?!

1./ Isten beszéde.

Mindenekelőtt azt mondja, amivel kezdődik ez az Ige: "Az Isten beszéde..." Mikor ez az Ige megíratott, a Biblia nagy része már készen volt, az egész Ótestamentom és az Újtestamentomnak is sok könyve.

Emberek írták, de úgy, hogy Valaki, egy földöntúli hatalom, szellem diktálta nekik, hogy mit kell leírniuk. Emberek írták, de az emberek mögött rangrejtve ott volt a hozzánk szóló Isten. Mert a Biblia számunkra az Isten Igéje. Ez a Biblia legnagyobb értéke az ember számára.

Ezért kezdődik ez az Ige úgy, hogy az Istennek beszéde, és ezért folytatódik róla tovább így: "... élő és ható és élesebb minden kétélű fegyvernél és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megosztásáig." Nemcsak hajdan volt Istennek az Igéje, hanem ma is az Istennek Igéje. Azzal kell tehát kezembe fognom, és azzal a megrendüléssel kell hallgatnom és olvasnom, hogy Isten személyesen énhozzám szól az én bibliámon keresztül. Az, aki ezt nem látja, nem értékeli a Bibliát úgy, mint ahogy egyházunk tőle kívánja.

A Biblia akkor válik bibliánkká, mikor az élő Isten személyes szava lesz énhozzám.

Ezzel a tisztelettel veszed-e kezedbe a bibliát? Ezzel a tisztelettel, a szóló Istennek kijáró figyelemmel hallgatod-e, hogy mit mond? Engedelmeskedsz-e neki? Tudod-e úgy kezdedbe venni, mint Istennek önkijelentését, mely minden tekintetben eldönti számomra az igazságot? Istennek beszéde a Biblia!

2./ Kiről beszél?

Két nagy titokról. E világ gondolkodó elméi két legnagyobb titkáról. Az egyik az, hogy leleplezi, kicsoda az Isten, a másik az, hogy leleplezi, kicsoda vagyok én.

Nem vallásfilozófiai fejtegetés ez erről a két döntő jelentőségű nagy kérdésről, hanem felel a bennem felmerülő két nagy kérdésre.

Mit mond ez az Ige és ezen az Igén keresztül a szóló Isten az emberről, rólam? Azt mondja: Bűnös ember vagyok!

És mit mond önmagáról? Azt mondja: Én pedig kegyelmes Isten vagyok!

Nem mondom, hogy ennél többet és mást nem mond Isten Igéje az emberről és Istenről, de azt igenis mondom, hogy ennél nagyobb, ennél többet és igazabbat Isten Igéje nem mond, nem is mondhat. Aki ezt nem tudja, az nem tanulta meg még a Biblia leckéjét. A Biblia emberismerete nem felületes, hanem mélyenszántó!

Amit pedig Istenről mond, az nem ember gondolata Istenről, hanem Isten önkijelentése. Ezért van Isten Igéjének hatalma, leleplező ereje. Megmutatta és mindig megmutatja, hogy ki vagyok, de azt is megmutatja, kicsoda Isten, s Krisztusban miképpen oldja meg életem legnagyobb kérdését, a bűnt, ez a hozzám szóló Isten.

Minden emberi beszéd annyiban és annyira Istennek Igéje, amennyiben és amennyire Krisztus keresztje a középpontja.

3./ Miért beszél?

A harmadik kérdés, ami ezzel az Igével kapcsolatban felmerül bennünk, hogy miért beszél az Ige Istenről és Krisztus váltságáról?

Isten Igéjének mindig kettős hatása van az emberre. Az egyik – a rosszabbikat veszem elsőnek –, megkeményedés az Ige előtt. A másik: megtérést eredményez.

"Istennek Igéje élő és ható" – így halljuk Isten Igéjében.

Isten Igéje ott éri el a maga megváltó célját, ahol Krisztust Megváltónak elfogadtatja az emberrel. Ahol ez nem történik, ott is történik valami. Nagy tévedésben vagyunk, mikor azt gondoljuk, hogy vannak semmitmondó és számunkra semmit sem jelentő prédikációk. Ahol a prédikáció a maga isteni célját el nem éri, ott mindig megkeményedik a szív. Ahogyan a zápor megpaskolja a földet, úgy paskolja meg Isten Igéjének zápora is és keményíti meg az emberi szívet. Ahol azonban megtermékenyíti, ott új emberi életre megtéríti az embert.

Nincs tehát eredménytelen igehirdetés. Eredménye mindig van, de kétféle lehet: vagy megtérés, vagy megkeményedés, harmadik eshetőség nincs! Vagy megtérít az Ige, vagy pedig keményre paskolja szívemet.

Lehet, hogy nem az igehallgató, hanem az igehirdető keményedik meg, s mikor az igehirdető megkeményedik, ennek feltétlenül bekövetkező következménye, hogy az igehallgató is megkeményedik.

Ezért beszél nekünk Isten Igéje önmagáról, mikor azt mondja: "meg ne vessétek azt, aki szól!" és: ha valaki más "igazat" mond, mint amit Isten Igéje mond, arról azt mondja a biblia, hogy legyen átkozott, mert mindig a bibliának van igaza!

Ezért hirdeti evangélikus anyaszentegyházunk nem csak ezen a vasárnapon, nem csak a Bibliának szentelt, reformáció előtti vasárnapon, hanem mindig: térj meg a kijelentéshez! Térj meg a Bibliához!

Nem evangélikus ember az, aki papíron evangélikus, de nincs bibliája, nincs elrongyolt, elszagott, használatban tönkrement bibliája! Nem hívő ember az, aki nem olvassa és nem tartja meg Isten Igéjét!

Milyen jó volna, ha abban a meggyőződésben élhetnénk, hogy mindazok, akik ezen az ünnepen templomba jönnek és Isten Igéjét hallgatják, azok a Bibliának nemcsak hallgatói, hanem olvasói is, és olyan olvasói, akik szívükbe veszik, amit hallanak, vagy olvasnak!

Mi igehirdetők nem áztatjuk magunkat és nem igényeljük magunknak azt, hogy mindig Isten Igéjét szóljuk, de szeretnénk mindig azt szólni. Isten adja a magvetést és Ő adja a magnak a növekedését.

Hogy a Biblia vasárnapjára szükségünk van, hogy kell egy vasárnap, amely Istennek templomba összegyűlő és Igéjét hallgató népének azt mondja: becsüld meg a bibliát, engedelmeskedj neki, mert ez az életnek beszéde hozzád, ez maga súlyos ítélet az Ige egyházára!

Testvérem! Vedd magadra az ítéletet Isten Igéjével kapcsolatban! Nem lehet nekünk más álláspontot elfoglalnunk, mint lehajtjuk fejünket és bocsánatot kérünk a szóló Istentől azért, hogy megvetjük azt, aki szól!

Mennyivel más lenne egész keresztyénségünk, mennyire más lenne egész egyházi életünk ebben a gyülekezetben is, ha Isten népe ebben a gyülekezetben és ebben a templomban olyan lenne, aki figyel a szóló Istenre, megérti, meghallja az Igét és engedelmeskedik neki!

Jézus Krisztus beszélt egyszer a kapernaumi századosról, aki Jézus Krisztusnak csak a szavát kéri. A kapernaumi százados így szólt: én katona ember vagyok, és ha azt mondom közvitézemnek: menj el, az elmegy oda, ahova parancsolom, s ha azt mondom: jössz te, eljő; és az én szolgámnak: tedd ezt, megteszi. Előtte ilyen hatalmas volt Krisztus szava, az Ő Igéje. Ilyenfajta Isten igehallgató, Igének engedelmeskedő népe!

Isten szóló Isten! Áldassék szent neve, hogy nekünk nem néma bálványunk, hanem szóló bibliánk van és szabad annak engedelmeskedni, utánamenni, mert így soha el nem tévedünk!
Ámen.